

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"

El diari "La Nòche" ha publicat unes notes que, per referir-se a aspectes poc coneguts del treball de la nostra «Associació», ens plau de reproduir, tot agraïnt a l'esmentat diari l'atenció que ha tingut ocupant-se de les nostres coses.

Ses gestions i projectes.

Publicats els programes generals dels actes que es proposen de realitzar respectivament les entitats musicals barcelonines, estimem que seran d'interès les manifestacions que havem pogut recollir de llavis d'una de les persones més prestigioses i sabedores dels projectes i gestions realitzats per l'«Associació de Música da Camera».

Com és sabut, aquesta entitat, els actes de la qual tan alta importància abasten a Barcelona, des d'algun temps ençà s'absté d'anticipar, fins i tot als seus mateixos associats, per raons que s'exposen en aquesta informació, el programa general de cada curs.

No obstant, reservant la incògnita del nostre informador, per expressa voluntat d'ell, que acatem, sense temença d'haver d'ésser rectificats, podem assabentar als nostres llegidors d'algunes de les gestions en curs d'aquesta Associació, així com de mants dels seus projectes, que, tant pel relleu de llurs intèrprets com per la importància dels programes, de poder-se dur a la pràctica, hauran d'ésser considerats com a veritables esdeveniments musicals.

Deixem la paraula, doncs, al nostre informador :

Per què no es publica el programa general al començament de cada curs. — La contractació d'artistes.

Durant els primers anys d'existència de l'«Associació de Música da Camera» hi havia el costum de publicar, al començament de cada curs, un programa general de la temporada pròxima a obrir-se, amb gran abundor de detalls respecte a intèrprets, programes i, fins i tot, dates dels concerts; però la pràctica va demostrar que si bé amb això s'aconseguia donar una major impulsió a l'ingrés de nous associats, atrets per l'interès del conjunt ofert; no obstant, aquest anunci presentava, per un cantó, l'inconvenient d'haver de contreure compromisos a llarg termini, amb la qual cosa quedava considerablement reduïda la llibertat

d'acció per poder aprofitar determinades oportunitats; i, per l'altre, augmentava la possibilitat de més d'un fracàs.

Paralel·lament a aquests ensenyaments de la realitat, hem tingut la satisfacció de veure augmentar cada dia el crèdit artístic de la nostra entitat i la confiança del nostre auditori, essent ben significatiu el fet de que mai no hagin baixat d'un centenar els noms anotats en el registre d'aspirants, o sigui de persones que desitgen ingressar a l'«Associació» i esperen de fer-ho per torn de baixes.

Això justifica que en els darrers cursos ens haguem abstingut de publicar el programa general de començaments de temporada.

I aquesta abstenció ha contribuït a fer seguir, per part dels socis, amb major interès i espectació que no pas abans, els anuncis successius, sabent com saben que comptem amb les seguretats degudes per la llur celebració.

I no és certament que haguem obrat amb poca fortuna, car durant els quasi dotze anys de la nostra actuació, apenes si han fracassat més enllà de quatre de les sessions anunciades.

Una altra circumstància que ens obliga a ésser prudents, és la dificultat que ens representa la contractació de figures de primera categoria universal.

Estem constantment en gestions i tractes, sempre ben lents i difícils, amb dos o tres d'aquests noms-prodigi que subjuguen el món musical; us sobtaria la densitat del nostre «dossier» referent a Bussoni, per exemple, mort ara fa poc, com sabeu. I així mateix els referents a Kreisler, Paderewski, Chaliapin, etc. Per donar-vos una idea de les condicions d'aquests colossos us assabentaré només d'una proposició que aconseguirem que ens fos feta recentment per a Paderewski, la figura artística del qual ha pres proporcions gegantines després de l'epopeia de Polònia: un mínim de deu concerts per Espanya a raó de... «vint mil pessetes» cadascun! Chaliapin demanava tres mil dollars i, també, un important mínim d'audicions, i així tots els altres.

Vegeu, encara, una altra dada, per completar el quadre de dificultats amb les quals devem lluitar: una carta de l'agent a Anglaterra de Rachmaninow, gran triomfador de les multituds nord-americanes, al qual ens proposem de fer venir a Barcelona, aprofitant la seva tournée anglesa: l'agent ens diu que, per ara és impossible, tota vegada que Rachmaninow té totes les dates d'aquesta tournée ocupades i que immediatament després de la seva terminació caldrà que vagi de nou als Estats Units, i, un cop acomplerts els contractes d'aquest darrer país, pensa dedicar-se una llarga temporada a la composició, ço que impossibilita de poder comptar amb ell fins d'aquí dos anys, com a mínim, invitant-nos, després de totes aquestes noves, a unes negociacions per aleshores...

Però malgrat tot, nosaltres mai no desmaiem, i hauria d'ésser per molt que no poguéssim aconseguir l'inclusió d'un d'aquests noms entre els d'aquest mateix curs, o tot el més, entre els del curs vinent.

Importants sessions en projecte

El mes de desembre estarà destinat a donar a conèixer dues notabilíssimes institucions estrangeres: un dels millors quartets alemanys, el «Gewandhaus Quartet», de Leipzig, i l'Agrupació d'instruments de vent, de París, continuadora de la cèlebre «Fondation Taffanel».

Referent a la música moderna, la vulgarització de la qual havem emprès de la manera més suggestiva possible, ço és, cridant els propis autors, tenim dos projectes que hauran de causar sensació, si és possible de vèncer les innumerables dificultats que encara avui s'oposen a la llur realització. Una sessió dedicada a Falla i l'altra, no res menys que a Schönberg, l'ultra-revolucionari i discutidíssim autor del ja cèlebre «Pie-

rrot lunaire». El projecte de fer venir aquest famós compositor té precisament per base l'audició d'aquesta obra; però a causa de les enormes dificultats de la seva interpretació caldria portar de Viena el grup d'artistes que, sota la direcció personal de Schönberg, l'han preparada anteriorment, la qual cosa complica extraordinàriament el projecte.

De Falla voldriem donar el «Retablo de Maese Pedro», però *representat*, o sigui muntant el teatret de «marionettes» que desenrotllen l'acció del conegut passatge del Quixot, tal com fou fet en estrenar-se l'obra a París, al Palau de la Princesa de Polignac. Falla ens té reservada l'estrena d'altres dues obres seves recents i tenim una molt favorable impressió de l'afer. Encara falta resoldre, de totes maneres, la qüestió econòmica, d'una extraordinària complicació, car, per donar-ne una idea, bastarà amb dir que el projecte, tal com havia estat plantejat al principi, representava un pressupost de *setze mil pessetes* per un sol concert.

Ultra d'aquestes extraordinàries solemnitats, tenim en curs de contracte el «Trio Femení» de París, que hi ha grans desitjos de tornar a admirar; el celeberrim «Quartet de Londres» entre nosaltres tan estimat; el tenor negre Rolland Hayes, un quartet hongarès, una famosa institució coral alemanya especialitzada en la interpretació de les obres de Bach, etc.

— I per final de temporada?

— Aquí haureu de permetre'm una especial discreció. Ja sabeu que procurem reservar-nos una sorpresa important; recordeu només la presentació, al juny passat, de l'Orquestra del Conservatori de París. Més endavant potser podria ésser-vos més explícit; és possible que us poguéssim anunciar quelcom que arribi a sobrepassar l'esdeveniment del curs anterior.

Handwritten signature and notes at the bottom right of the page.

Es prega a vostè que vulgui acudir
en el primer descans del concert d'
avui, a la Ustja de la fonta, per
a fer un canvi d'impressions

Barcelona 23 febrer 1927

Vots

Signe

Gor. President de la

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA
"DA CAMERA"
DE BARCELONA

Liebeslieder

Cançons d'amor en forma de vals

DAUMER - BRAHMS

I
Rede, Mädchen, allzu liebes
das mir in die Brust, die kühle,
hat geschleudert mit dem Blicke
diese wilden Gluthgefühle!

Willst du nicht dein Herz erweichen?
Willst du eine Überfromme,
rasten ohne traute Wonne,
oder willst du dass ich komme?

Rasten ohne traute Wonne,
nicht so bitter will ich büssen,
komme nur, du schwarzes Auge,
komme wen die Sterne grüssen!

II
Am Donaus trande, da steht ein Haus,
da schaut ein rosiges Mädchen aus.
Das Mädchen, es ist wohl gut gehegt,
zehn eiserne Riegel sind vor die Thüre geleht.
Zehn eiserne Riegel das ist ein Spass:
die spreng' ich, als wären sie nur Glas.

III
Ein kleines, hübscher Vogel nahm den Flug
zum Gartenhin, da gab es Obst genug.
Wenn ich ein hübscher kleiner Vogel wär',
ich säumte nicht, ich thäte wie der.

Leimrathen-Argst lauert an dem Ort;
der arme Vogel konnte nicht mehr Gort.
Wenn ich ein hübscher kleiner Vogel wär',
ich säumte doch, ich thäte nicht wie der.

Der Vogel kam, in eine schöne Hand,
da that es ihm, dem Glücklichen nicht and.
Wenn ich ein hübscher, kleiner Vogel wär',
ich säumte nicht, ich thäte doch wie der.

IV
Nachtigall, sie singt so schön
wenn die Sterne funkeln!
Liebe mich, geliebtes Herz,
küsse mich im Dunkeln.

I
Diga'm, noia benaurada,
qu'és ço qu'en mon cor pacífic
ara infiltra ta mirada,
abrandant-hi un foc terrífic?

No vols que'l teu cor s'ablani?
Vols romandre tota pia,
viure sense platxeria,
o bé vols que jo m'atanci?

— Viure sense platxeria
no'm plau pas, qu'és forta pena.
Vina, doncs, minyó d'ulls negres,
vina dins la nit serena!

II
Vora'l Danubi hi ha un casal,
donzella rossa al finestral.
La noia molt ben guardada està;
deu baldes de ferro damunt la porta hi ha.
Deu baldes de ferro, ço no és pas molt;
jo ho faig esberlar com si vidre fós.
Vora'l Danubi hi ha un casal,
donzella rossa al finestral.

III
Un ocellet bufó portà son vol lleuger
vers un jardí tot ple de bons fruiters.
Si jo pogués jamai ser un ocell,
no trigaria gens a fer com ell.

Per atrapar-lo hi ha un parany amb vesc;
el pobre ocell no pot volar mai més.
Si jo pogués jamai ser un ocell,
me'n guardaria, doncs, de fer com ell.

L'ocell caigué en una bella mà
qui amb tot afany feliç el va servà.
Si jo pogués jamai ser un ocell,
no trigaria, doncs, a fer com ell.

IV
Rossinyol, ton cant és grat
quan l'estel radia.
Dó'm amor, oh cor amat!
Besa'm lluny del dia!

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

Dissabte, 27 d'octubre de 1923

TEXT DE LES CANÇONS D'AQUEST PROGRAMA I LLUR TRADUCCIÓ APLICADA A LA MÚSICA

per JOAQUIM PENA

Heimliches Lieben

C. L. VON KLENKE - SCHUBERT

O du, wenn deine Lippen mich berühren,
so will die Lust die Seele mir entführen,
ich fühle tief ein namenloses Beben
den Busen heben.

Mein Auge flammt, Glut schwebt auf meinen
Wangen,
es schlägt mein Herz ein unbekannt
Verlangen,
mein Geist verirrt in trunk'ner Lippen
Stammeln,
kann kaum sich sammeln.

Mein Leben hängt in einer solchen Stunde
an deinem süßen, rosenweichen Munde.
Und will bei deinem trauten Armumfassen
mich fast verlassen.

O dass es doch nicht ausser sich kann fliehen,
die Seele ganz in deiner Seele glühen,
dass doch die Lippen, die vor Sehnsucht
brennen,
sich müssen trennen.

dass doch im Kuss mein Leben nicht zerfließet
wenn es so fest an deinen Mund sich schliesset
und an dein Herz, das niemals laut darf wagen
Für mich zu schlagen.

Amor secreta

Oh tu, quan els teus llavis me refreguen,
de tant de goig el cor se m'ennuega
i sento fort que tot mon ser trontolla,
que'l pit tremola.

L'esguard s'encen, foc hi ha en les meves
galtes,
batega'l cor amb noves cobejances;
l'esprít perdut, ubriac de tan besar-se,
no pot plegar-se.

Ma vida tota, en tals estones dolces,
apar sospesa de ta roja boca
i al punt que'ls teus bells braços fort
m'estrenyen,
jo perdo l'esma.

Oh, que mai més jo lluny de tu no voli,
que ja amb ton cor el meu encès se fongui;
que'ls nostres llavis, qui pel goig glateixen,
jamai no's deixin!

que jo no'm fongui tot de ta besada,
quan en ta boca fa la meva estada
i que'l teu cor — esment ningú no n'hegui —
per mi bategui!

No tenim dret a donar
aquest gran menja a na gent
publica que es decent.

Der Musensohn

GOETHE - SCHUBERT

Durch Feld und Wald zu schweifen,
mein Liedchen wegzupfeifen,
so geht's von Ort zu Ort!
Und nach dem Takte reget
und nach dem Mass beweget
sich alles an mir fort.

Ich kann sie kaum erwarten,
die erste Blum' im Garten,
die erste Blüt' am Baum.
Sie grüssen meine Lieder,
und kommt der Winter wieder,
sing' ich noch jenen Traum.

Ich sing' ihn in der Weite,
auf Eises Läng' und Breite,
da blüht der Winter schön!
Auf diese Blüte schwindet
und neue Freude findet
sich auf bebauten Höh'n.

Denn wie ich bei der Linde
das junge Völkchen finde,
sogleich erreg' ich sie.
Der stümpfe Bursche bläht sich,
das steife Mädchen dreht sich
nach meiner Melodie.

Ihr gebt den Sohlen Flügel
und treibt, durch Tal und Hügel,
den Liebling weit vom Haus.
Ihr lieben, holden Musen,
wann ruh' ich ihr am Bussen
auch endlich wieder aus?

El fill de les muses

Rondant per camps i prades,
taral·lejant tonades,
jo vaig de lloc en lloc;
a llur compàs tot dança
i a llur mesura avança,
tot jo, de poc en poc.

Jo canto sense mida
en l'hivernal florida
de neus i tempestats.
Més tard aquestes finen,
i gaudis nous germinen
als cims assoleiats.

Quan menys un hom ho espera,
dels prats la flor primera,
dels arbres els plançons,
saluden ma cantada
i quan ve l'hivernada
seguesc cantant cançons.

Quan boi fent ma rondalla
jo trob la jovenalla,
al punt la faig trescar.
S'estufa el poca-solta,
la noia giravolta
al so del meu cantar.

Al vostre amat les ales
doneu perquè se'n vagi
ben lluny del seu terré,
oh amades Muses mies!
quan de mes grans follies,
per fi, repòs hauré?

Ständchen

A. F. DE SCHACK - STRAUSS

Mach' auf, mach' auf, doch leise mein Kind,
um keinen vom Schlummer zu wecken;
kaum murmelt der Bach, kaum zittert im Wind
ein Blatt an den Büschen und Hecken.
D'rum leise, mein Mädchen, dass nichts sich regt,
nur leise die Hand auf die Klinke gelegt.

Mit Tritten, wie Tritte der Elfen so sacht',
um über die Blumen zu hüpfen,
flieg' leicht hinaus in die Mondscheinnacht,
zu mir in den Garten zu schlüpfen.
Ringschlummern die Blüten am rieselnden Bach
und duften im Schlaf — nur die Liebe ist wach.

Sitz' nieder, hier dämmert's geheimnisvoll
unter den Lindenbäumen,
die Nachtigall uns zu Häupten soll
von uns'ren Küssen träumen,
und die Rose, wenn sie am Morgen erwacht,
hochglüh'n von den Wonneshauern der Nacht.

Serenada

Prest obra, amor,
mes obra a pleret
perquè hom no s'esvetlli amb la porta;
ni el riu fa remor,
i un aire dolcet
tot just mou l'arbram, la ridorta.
Doncs, obra, nineta,
sens fer cap remò:
ta fina maneta
que aixequi el baldó.

Amb petja lleugera
com petja d'hurí,
boi fent saltirons per la molsa,
oh vina, encisera,
correm pel jardí
al clar d'eixa lluna tan dolça!
Les flors dormitegen
i embaumen l'estany,
tan sols Amor vetlla
tot malaverany.

Asseu-te i esguarda
la llum capvespral
sota la tília embaumada:
el rossinyol
cobricela
nostra amorosa besada,
i la rosa
quan se deixondi al matí,
deu ser roja
dels ardents sospirs d'eixa nit!

Auf dem Kirchhofe

D. DE LILIENCRON - BRAHMS

Der Tag ging regenschwer und sturmbewegt,
ich war an manch' vergess'nem Grab gewesen,
verwittert Stein und Kreuz, die Kränze alt,
die Namen überwachsen, kaum zu lesen.

Der Tag ging sturmbewegt und regenschwer,
auf allen Gräbern fror das Wort: Gewesen!
Wie sturместот die Särge schlummerten,
auf allen Gräbern taute still: Genesen.

El jorn era emplujat, tempestuós;
jo anava errant, seguint les tristes fosses:
corones, pedres, creus, tot vell, marcit,
i els noms mig esborrats damunt les lloses.

El jorn tempestuós, tot emplujat;
en cada fossa eix mot glaçat: finia!
Pel torb mortal dormits els fèretres;
en cada fossa eix mot rosat: goria!

Meine Liebe ist grün

F. SCHUMANN - BRAHMS

Meine Liebe ist grün wie der Fliederbusch,
und meine Lieb ist schön wie die Sonne;
die glänzt wohl herab auf den Fliederbusch
und füllt ihn mit Duft und mit Wonne.

Meine Seele hat Schwingen der Nachtigall
und wiegt sich in blühendem Flieder,
und janchzet und singet, vom Duft berauscht,
viel liebestrunkene Lieder.

Mon amor és flor de flairós perfum,
mon amor és sol qui irradia;
com sol m'enlluerna amb sa forta llum,
com flor, dolça flaire m'envia.

Mon esprit té ales com un moixó,
i es posa en la flor més manyaga,
i entona, embaumat de sa dolça oló,
cançons d'amor ubriaga.

Al cementiri

Fussreise

E. MÖRIKE - H. WOLF

Am frisch geschnitten Wanderstab,
wenn ich in der Frühe
so durch Wälder ziehe,
Hügel auf und ab:

dann, wie's Vögleinim Laube
singet und sich rührt,
oder wie die gold'ne Traube
Wonnegeister spürt
in der ersten Morgensonne:

so fühlt auch mein alter, lieber
Adam Herbst und Frühlingsfieber,
gottbeherzte
nie verscherzte
Erstlings-Paradieseswonne.

Also bist du nicht so schlimm, o alter
Adam, wie die strengen Lehrer sagen;
liebst und lobst du immer doch,
singst und preisst immer noch,
wie an ewig neuen Schöpfungstagen,
deinen lieben Schöpfer und Erhalter.

Möcht' es dieser geben,
und mein ganzes Leben
wär' im leichten Wanderschweisse.
eine solche Morgenreise!

Caminada

D'un bon gaiat per mi'n faig tall,
quan a trenc de dia
isc, i al bosc fent via,
tresco amunt i avall;

quan l'ocell per la brancada
canta i fa remor,
quan la vinya ja daurada
duu a l'esprít dolçor
i lluu el sol en ses primícies,

sento'l meu delit de jove
qui ara amb vigoria nova
m'encoratja
pel viatge
dant-me celestials delícies.

Vell Adam, no ets doncs de tan dolenta
mena, com el rígit mestre esmenta;
sempre vius content amant,
prò també en tos cants lloant
com eternament el món regenta,
qui't creava un jorn i qui't sustenta.

Si'm fos dat sens mida,
ma complerta vida
fóra dolça i regalada
com d'eix jorn la caminada!

Verbogenheit

E. MÖRIKE - H. WOLF

Lass o Welt o lass mich sein!
Locket nicht mit Liebesgaben.
Lasstdies Herz alleine haben
seine Wonnw sein Pein

Was ich traure weiss ich nicht,
es ist unbekanntes Wehw;
immerdas mit Thränen sehe
ich der Sonne liebes Licht.

Oft hin ich mir kaum bewusst,
un' die helle Freude zücket
dwich die Schwer so mich drucket
wonni glichin meiner Brust.

Lass o Welt o lass mich sein!
Locket nicht mit Liebesgaben.
Lasst dies Herz alleine haben
seine Wonne seine Pein.

Arcà

Deixa, oh món, ai, deix-me estar!
sens brindar-me un do que enganyi,
deix que el cor tot sol s'afanyi,
en son goig i en son penar!

No sé pas el què em consum,
quina pena va reblant-me;
sempre més el plò amaran-me
miro trist del sol la llum

Qualque cop, sens heure esment,
un dolç raig de llum serena
tot el cor meu, xop de pena,
m'ompla delitosament.

Deixa, oh món, ai, deix-me estar!
sens brindar-me un do que enganyi,
deix que el cor tot sol s'afanyi,
en son goig i en son penar.

Der Gärtner

MÖRIKE - WOLF

Auf ihrem Leibrösslein,
so weiss wie der Schnee,
die schönste Prinzessin
reit't durch die Allee.

Der Weg, den das Rösslein
hintanzet so hold,
der Sand, den ich streute,
er blinket, wie Gold!

Du rosenfarb's Hütlein
wohl auf und wohl ab,
o wirf eine Feder
verstohlen herab!

Un willst du dagegen
eine Blüte von mir,
himm tausend für eine,
nimm alle dafür!

El jardiner

Creuava l'arbreda,
damunt blanc corcer,
la bella princesa
colcant a plaer.

La sorra que amb cura
jo anava esbargint,
al pas de la bèstia
s'alçava lluint.

Capell qui llueixes
plomatge rosat,
oh, llença una ploma
per' mi d'amagat!

Si'n vols fer bescanvi
amb flors d'eix vergè,
t'en donc mil per una
i totes pla bé!

Il Re pastore

MOZART

L'ameró, saró costante,
sol per lli sospireró.
in sì caro e dolce oggetto
la mia pace io troveró.

El rei pastor

Vull fidel tostemps amar-lo
sols per ell glatir deuré;
crec tan tendre i dolç trobar-lo
que el repòs en ell hauré.

Morgen

MACKAY - STRAUSS

Und morgen wird die Sonne wieder scheinen,
und auf dem Wege, dem ich gehen werde,
wird uns, die Glücklichen, sie wieder einen,
inmitten dieser sonnenathmenden Erde...

Und zu dem Strand, dem weiten, wogenblauen,
werden wir still und langsam niedersteigen,
stumm werden wir uns in die Augen schauen,
und auf uns sinkt des Glückes stummes
schweigen.

Demà sortirà'l sol com cada dia,
i en mon camí, quan trobaré l'amada,
serem feliços junts seguint la via
per la joliva plana assolejada.

I envers la platja on l'ona blava's bressa
devallarem, de fit a fit mirant-nos;
llà esplaiarem la nostra amor sens pressa,
en la pau del silenci embolcallant-nos!

Demà

LA BELLA MOLINERA

CICLE DE MÜLLER - SCHUBERT

Ungeduld

VII

Ich schnitt' es gern in alle Rinden ein,
ich grüb' es gern in jeden Kieselstein,
ich möcht' es sä'n auf jedes frische Beet
mit Kressensamen, der es schnell verrät,
auf jeden weissen Zettel möcht' ich schreiben:
dein ist mein Herz und soll es ewig bleiben!

Ich möcht' mir ziehen einen jungen Star,
bis dass er sprach' die Worte rein und klar,
bis er sie sprach' mit meines Mundes Klang,
mit meines Herzens vollem, heissen Drang;
dann säng' er hell durch ihre Fensterscheiben:
dein ist mein Herz und soll es ewig bleiben!

Ich meint' es müsst' in meinen Augen steh'n,
auf meinen Wangen müsst' man's brennen seh'n,
zu lesen wär's auf meinem stummen Mund,
ein jeder Atemzug gäb's laut ihr kund;
Und sie merkt nichts von all dem bangen Treiben;
dein ist mein Herz und soll es ewig bleiben!

Frisança

Gravà em plauria amb un cisell ben fi
en tota escorça i còdol del camí,
semblar voldria en tot bancal llaurat
amb grà de créixems, car és prest granat,
i en tot full blanc frisós voldria escriure:
teu és mon cor, i sols per tu vull viure!

Voldria a un estornell açò ensenyar
fins que digués els mots ben net i clar,
fins que parlés talment com parlo jo,
com si el meu cor fogós li dés el to,
i dins la gàvia fes eix cant d'hom lliure:
teu és mon cor i sols per tu vull viure!

Jo crec que ço'ls meus ulls ho deuen dir,
que de mes galtes deu també sorgir,
damunt ma boca closa endevinà-ho
i cada meu respir ben fort gità-ho,
que mai poruc impuls ho pugui occiure:
teu és mon cor i sols per tu vull viure!

Sapphische Ode

SCHMIDT - BRAHMS

Rosen brach ich Nachts mir am dunklen Hage,
süsser hauchten Duft sie, als je am Tage;
doch verstreuten reich die bewegten Aeste
Tau, der mich nässte.

Auch der Küsse Duft mich wie nie berückte,
die ich Nachts vom Strauch deiner Lippen
[pflückte:
doch auch dir, bewegt im Gemüt gleich jenen,
tauten die Thränen.

Roses una nit jo pel prat cullia
d'un perfum més dolç que no pas de dia;
pró'm ruixà, al somoure sa lleu brancada,
tèbia rosada.

Altra nit també m'ha inflammat els polços
eix perfum tan grat dels teus llavis dolços;
mes també de tu, somoguda l'ànima,
brolla una llàgrima!

Oda sàfica

Condicions personals

Ha de tenir una idea general de l'història de la música i dels seus principals autors, sense ~~tenir~~ ^{tenir} un criteri partidista per determinar escoles o tendències.

No serà un tècnic de la música, triant, ~~satisfactòriament~~, que toqui el piano o qualsevol altre instrument.

Haureu de tenir especialment un temperament actiu i un sentit pràctic d'organitzador.

No cal dir, del de gent i correcció elemental.

Ha de saber escriure i parlar català, castellà i francès, com a mínim. I ha de conèixer l'història d'estar al corrent de l'història de la viola romàica de Barcelona, així com conèixer les personalitats més importants de la nostra viola romàica melissa.

Tasques que li corresponen

Fer les gestions per a la ~~contractació~~ realització dels concerts que la J. D. acordi. Portar la correspondència.

Portar al corrent del moviment romàic d'Europa i Amèrica. ~~Donar compte a la J. D.~~ ^{Tots els acts}

Suggerir projectes de concerts, estudiar els que siguin proposats i informant-los, mantenir relació amb ~~els~~ el nostre nombre possible d'intel·lectuals semblants a la nostra.

Realitzar tots les tasques que li siguin confiades pels membres de la J. D. d'una manera normal, tots els que es presentin la part mecànica dels corbes de Presidents, Secretari i Treasurer.

que dirigeix
directiu de
les activitats
del Assoc.

Mr. D. S. Jones

Presidencia: El correo citare afete
directamente a la Presidencia i manten
drá relación constante con la el Presidente
a qui tendrá el control de todo el
que tenga relación con el "Asociación"
i "Avant"

Deontari: Faire et leurrador de les
actes ~~les posare~~ i sin cop est allert el
leurrador o infinitiu, a provech per les
junts, les posare en l'ent.

Broussier: Faria el recanpte dels rebuts
i dels seus, i les liquidacions, de tot
lo qual tindria coneixement i auto-
rització el Sr. Broussier. Passaria el car-
gament als arbitres, quan així ho disposi
el Broussier. Preveria els pagaments,
faria els pressuposts

3,500 vols

De la Roche

2nd year

Lamont

16 July

220.5
224.5
225.5
226.5

240

1

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA
: DA CAMERA :

Dimarts, 10 de juny de 1924
a tres quarts de deu del vespre

CONCERT TRETZÈ

INVITACIÓ PERSONAL

N.º 1525

Queden reservades totes les llotges i els sillons de costum

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

la farja d'aquell
"fulanet" cèlebre, de la
nit del concert Saviroff

(està inscrit de
soci en 10-11-24)
aspirant

P/L

RAFAEL TOBELLÀ

ADVOCAT

VIA LAYETANA, 23, 2.^N, D

TELÉFON: A. 3875

DE 12 A 1 I DE 5 A 7.

8412/5-2

- I {
- a) Les noves condicions:
- I - Data de l'acord de la J. D. de l' O. C.
 - II - Forma de notificació a l' "A de M. da B.
- b) Explicació detallada, clara i concisa de les noves condicions

El Palerm no té dubt a variar unes condicions ara tot just complengudes, que són de la seva part posar a la nostra disposició, a cada contracte, tota la sala, i de la nostra part, pagar-ne 500 pesets.

Per la vin-vin ni ens intrusa, ni podem fer ho. Fora la mort de l' "A de M. da B."

- Entenem que aquests cos s'han de fer sense gens d'orgull, purosense por, amb una galhardia. - El nos.

cror el Palau, amb posició
tots a un gran negoci? -

Es com si l'impressor ens
digués: no.

La tàctica seguida, amb
monedes no i la més justa
ni la millor. A proclamar
com és natural en con-
vencions molt àmplies de vots, pe-
ro a vots, els començos no se
treuen notes.

Pagarem les 750 penes
però no considerem un a-
propòsit injust, el qual
potserament l'ha de haver
de rebre alguna
reparació.

Donat
General - Ind
Ball - Ind - Ind
Ind - Ind - Ind
Ind - Ind - Ind
Ind - Ind - Ind
Ind - Ind - Ind
Ind - Ind - Ind

~~125~~
~~625~~

I -
L'auréante
Redemptio
Ballad-suite
7ª symphonie
Pahissa
Debussy (des matins)
Mentis Cantans

tre objecte és difondre la mis-
sera arribar a la gent anar
al concert. - I que aquesta
necessitat és sentida per vo-
stres mateixes ho prova la crea-
ció dels "Amics" i l'apoi
que l'orquestra aporta. + Es
contraproposant aquest mo-
viment? - Una cirrussa a-
rma et adistressa de concert
i el rendiment de la sala
durant els cinc anys que
actua la nostra "A". -

Pero els nostres exits no es
deuen ni als artistes al Palau
ni als artistes: es deuen a
que existim: a que l'"A" té
vida. El fet d'aquesta
vida és el que cal conside-
rar: l'existir l'"A" val dir
una junta, i una organ-
ització, i una direcció
per tot lo qual ni es fa
un concert ni l'orque-
stra en quin any es-
càs 6000 puntes nostres, i
~~per això~~ així no val
res per l'orquestra: som com
el mis desconegut jonyer
a qui es li acorre d'un

III

Freyschutz

Martini & Martin - Schumann

~~Professor Martini~~ ^{Glagoroff} ~~Richard~~

I sinfonia Beethoven

Amymil

~~by Bolide~~

~~Amymil~~

Wannhauer

Martini

L. Franck

- Wagner

IMP. ALTÉS. —1002

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA MÚSICA

CURS DE 1924-1925

ANY X

TERÇ CONCERT

DIMARTS, DIA 9 DE DE-

SEMBRE DE 1924, A TRES

QUARTS DE DEU DE LA NIT

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

RECITAL DE GUITARRA

PER L'IL·LUSTRE ARTISTA CATALÀ

MIQUEL LLOBET

PROGRAMA

I
MINUET SOR
ESTUDI ”
ESTUDI AGUADO
ANDANTE (Don Joan) MOZART
ESTUDI BRILLANT N. COSTE

II

PRELUDI BACH
SARABANDA ”
SONATINA (1.ª audició) MORENO TORROBA
(Allegro-Andante-Allegro)

III

LA BARCA MOMPÖU
CANÇO DEL FOC FOLLET M. DE FALLA
(De *El Amor Brujo*)
HOMENATGE A DEBUSSY ”
DOS PRELUDIS TÀRREGA
DANSA GRANADOS

No es permet entrar ni sortir durant l'execució de les obres.

DINTRE EL CORRENT DESEMBRE

PRESENTACIÓ A BARCELONA

DELS EMINENTS ARTISTES

ERNA RUBINSTEIN

violinista

CRISENA GALATTI

cantatriu

JOAQUIM TURINA

compositor i pianista

i

RECITAL DE PIANO

PER LA NOTABLE PIANISTA CATALANA

MARIA PUJAL

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA MÚSICA

CURS DE 1924-1925

ANY X

TERÇ CONCERT

DIMARTS, DIA 9 DE DE-

SEMBRE DE 1924, A TRES

QUARTS DE DEU DE LA NIT

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

RECITAL DE GUITARRA

PER L'IL·LUSTRE ARTISTA CATALÀ

MIQUEL LLOBET

PROGRAMA

MINUET	SOR
ESTUDI	"
ESTUDI	AGUADO
ANDANTE (Don Joan)	MOZART
ESTUDI BRILLANT	N. COSTE

II

PRELUDI	BACH
SARABANDA	"
SONATINA (1. ^a audició)	MORENO TORROBA
(Allegro-Andante-Allegro)	

III

LA BARCA	MOMPÓU
CANÇO DEL FOC FOLLET	M. DE FALLA
(De El Amor Brujo)	
HOMENATGE A DEBUSSY	"
DOS PRELUDIS	TÀRREGA
DANSA	GRANADOS

No es permet entrar ni sortir durant l'execució de les obres.

DINTRE EL CORRENT DESEMBRE

PRESENTACIÓ A BARCELONA

DELS EMINENTS ARTISTES

ERNA RUBINSTEIN

violinista

CRISENA GALATTI

cantatriu

JOAQUIM TURINA

compositor i pianista

i

RECITAL DE PIANO

PER LA NOTABLE PIANISTA CATALANA

MARIA PUJAL